

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členiek senátu JUDr. Idy Hanzelovej a JUDr. Jany Zemkovej, PhD. v právnej veci žalobcu: **RNDr. T. F., D.**, zastúpený advokátom: JUDr. A. G., T., proti žalovanému: **Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky**, Nová ulica č. 13, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. I/224/2684-16941/2007/990011-r zo dňa 14.03.2007 a o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č.k. 11S/61/2007-39 zo dňa 19.02.2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre č.k. 11S/61/2007-39 zo dňa 19.02.2008 **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi **n e p r i z n á v a** právo na náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Nitre rozsudkom č.k. 11S/61/2007-39 zo dňa 19.02.2008 zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/224/2684-16941/2007/990011-r zo dňa 14.03.2007, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Daňového úradu v Leviciach zo dňa 19.12.2006 č. 623/230/63392/06/Tm o zamietnutí žiadosti žalobcu o povolenie obnovy konania

ukončeného právoplatným platobným výmerom Daňového úradu Levice zo dňa 10.12.2003 č. 623/230/70621/2003/Ka, ktorým správca dane vyrubil žalobcovi penále za nezaplatenie dane z príjmov za zdaňovacie obdobie roku 2000 najneskôr v deň jej splatnosti v správnej výške a to v sume 62 295,-- Sk podľa zákona č. 366/1999 Z.z. o daniach z príjmov v znení neskorších predpisov.

Krajský súd rozsudok zdôvodnil tým, že sa stotožnil so záverom žalovaného, pretože neboli predložené také skutočnosti a tvrdenia, na podklade ktorých by bolo možné pôvodné konanie o veci samej obnoviť. Uvedený zákonný dôvod žalobca spája so zastavením trestného stíhania voči jeho osobe uznesením vyšetrovateľa zo dňa 30.04.2004. Krajský súd uviedol, že skutok opísaný v tomto uznesení orgány činné v trestnom konaní preverovali z hľadiska trestno-právnych predpisov a nie daňových predpisov a keďže dospeli k záveru, že skutok nie je trestným činom, konanie zastavili. Uvedená skutočnosť však nemá žiaden vplyv ani nemôže privodiť priaznivejšie rozhodnutie pre žalobcu v daňovom konaní, pretože všetky tieto skutočnosti boli známe už v čase vydania platobného výmeru, vrátane predloženej plnej moci vystavenej pre manželku podnikateľa M. K., preto krajský súd konštatoval, že nie je možné prisvedčiť žalobcovi, ani stotožniť sa s jeho názorom, že rozhodnutie vydané v trestnom konaní o zastavení trestného stíhania treba posúdiť ako predbežnú otázku podľa § 51 ods. 1 písm. c/ zák.č. 511/1992 Zb. So skutkovými a právnymi závermi daňových orgánov sa krajský súd stotožnil a nezistil také vady daňového konania, na ktoré by podľa § 250j ods. 3 OSP musel prihliadnuť. Z uvedených dôvodov Krajský súd v Nitre v súlade s § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len OSP podanú žalobu zamietol.

Proti rozsudku Krajského súdu v Nitre podal včas odvolanie žalobca dôvodiac tým, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam v zmysle § 205 ods. 2 písm. d/ OSP a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho posúdenia veci podľa § 205 ods. 2 písm. f/ OSP. Správca dane nie je oprávnený posudzovať zmluvné vzťahy uzatvárané medzi podnikateľmi a už vôbec nemá právo rozhodovať o platnosti, či neplatnosti akéhokoľvek úkonu podnikateľa v rámci jeho podnikateľskej činnosti. Daňový úrad bezprecedentne prekročil svoje právomoci, keď uviedol, že zmluvné vzťahy, ktoré uzavrel žalobca s dodávateľom M. K. sú neplatné. Trestné konanie vedené proti žalobcovi bolo zastavené uznesením zo dňa 30.04.2004, keď vyšetrovateľ konštatoval, že žalobca vo svojom konaní nenaplnil skutkovú podstatu trestného

činu skrátenia dane a poistného podľa § 148 ods. 1 Trestného zákona, čo znamená, že žalobca dane nekrátil a teda nebol dôvod so strany správcu dane dorubovať žalobcovi daň a penále. Ak by totiž žalobca krátil daň spôsobom, ako to tvrdí správca dane, vždy a zásadne by sa muselo jednať o trestný čin. Zdôraznil, že splnomocnenie na manželku M. K. v čase daňového konania, ktoré predchádzalo vydaniu platobného výmeru, existovalo, keďže išlo o splnomocnenie zo dňa 04.07.2000 a súčasne bolo i predmetom vyšetrovania na príslušnom oddelení policajného zboru a súčasne toto splnomocnenie bolo predložené daňovému úradu v rámci daňového konania.

S poukazom na uvedené požiadal odvolateľ Najvyšší súd Slovenskej republiky, aby zmenil rozsudok Krajského súdu v Nitre a zrušil rozhodnutie Daňového úradu Levice zo dňa 19.12.2006 č.k. 623/230/63392/06/Tm o zamietnutí žiadosti o obnovu konania a rozhodnutie Daňového riaditeľstva Slovenskej republiky zo dňa 14.03.2007, č.k. I/224/2684-16941/2007/990011-r o potvrdení rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o obnovu konania a vec vrátil na ďalšie konanie.

K podanému odvolaniu sa vyjadril žalovaný uvádzajúc, že keďže odvolanie podané žalobcom neobsahuje žiadne iné skutočnosti ako tie, ku ktorým sa už vyjadril, pridrižiava sa písomného vyjadrenia k žalobe č. I/224/999-9751/2008/990055 zo dňa 24.01.2008.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku /ďalej len OSP/) preskúmal napadnutý rozsudok z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné a preto napadnutý rozsudok Krajského súdu v Nitre potvrdil v súlade s § 250ja ods. 2 veta prvá OSP v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 219 ods. 1, 2 OSP.

Odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil, pretože je vo výroku vecne správne a v celom rozsahu sa stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, pričom dôvody obsiahnuté v odôvodnení napadnutého rozsudku považuje za správne (§ 219 ods. 1, 2 OSP).

Súd v tejto súvislosti poukazuje na rozsudok vydaný vo veci 3 Sžf 34/2008 Najvyšším súdom Slovenskej republiky dňa 29.05.2008, v ktorom sa odvolací senát už podrobne zaoberal všetkými dôvodmi obsiahnutými v podanom odvolaní v tejto veci, keďže v uvedenej veci rozhodoval o odvolaní proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č.k. 11S/3/2007-50 zo dňa

29.01.2008, predmetom ktorého bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Daňového riaditeľstva SR č: I/224/2684-16739/2007/990011-r zo dňa 14.03.2007, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu – RNDr. T. F. a potvrdil rozhodnutie Daňového úradu v Leviciach zo dňa 19.12.2006 č. 623/230/63393/06/Tm o zamietnutí žiadosti žalobcu o povolení obnovy konania ukončeného právoplatným dodatočným platobným výmerom Daňového úradu Levice zo dňa 04.11.2003 č. 623/230-64853/2003/Ma, ktorým správca dane vyrubil žalobcovi ako daňovému subjektu podľa zák.č. 366/1999 Z.z. o daniach z príjmov rozdiel dane z príjmov za zdaňovacie obdobie roku 2000 v sume 62 295,-- Sk. Z uvedeného dôvodu odkazuje odvolací súd v plnom rozsahu na odôvodnenie citovaného rozsudku najvyššieho súdu, keďže aj v predmetnom konaní žiadal o povolenie obnovy z rovnakých dôvodov.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sa stotožnil s odôvodnením odvolaním napadnutého rozsudku Krajského súdu v Nitre č.k. 11S/61/2007-39 zo dňa 19.02.2008, považuje ho za vecne správne a preto rozsudok prvostupňového súdu potvrdil podľa § 219 ods. 1 a 2 OSP.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 246c ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 250k ods. 1 veta prvá OSP a nepriznal žalobcovi, keďže nemal v odvolacom konaní úspech, náhradu trov odvolacieho konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 04. decembra 2008

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Alena Augustiňáková